

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia **12 kwietnia 2019 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych **II Oddział w Ł.** na podstawie art. 149 § 1 k.p.a. z uwagi na orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją art.25 ust 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją z dnia **31 lipca 2013 r.** dotyczącej **K. S.** /postanowienie w aktach ZUS/

Decyzją z dnia **12 kwietnia 2019 r.** organ rentowy odmówił jednak uchylenia decyzji z dnia **31 lipca 2013 r** i **stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa.** W uzasadnieniu wskazał, że uchylenie decyzji nie jest możliwe z powodu upływu 5 lat od jej doręczenia. /decyzja w aktach ZUS/

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji. /odwołanie – k. 3/

Odpowiadając na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. /odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodziła się w dniu (...) /okoliczność bezsporna/

Ubezpieczona była uprawniona do emerytury w wieku obniżonym (art. 46 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. /okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia **31 lipca 2013 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych - **II Oddział w Ł.** przyznał ubezpieczonej emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego, której wysokość obliczono z zastosowaniem art. 25 ust 1 b ustawy z dnia 17 12 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) czyli podstawę emerytury pomniejszono o sumę kwot pobranych emerytur. Wypłata emerytury została zawieszona, gdyż korzystniejszym świadczeniem była dotychczasowa emerytura. /decyzja w aktach ZUS/

Wyrokiem z 6 marca 2019 r. wydanym w sprawie sygn. akt P 20/16 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 25 ust. 1 b ustawy z dnia 17 12 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 poz. 39) w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 r. w zakresie w jakim dotyczy urodzonych w r. kobiet które przed 1 stycznia 2013 r. nabyły prawo do emerytury na podstawie art. 46 tej ustawy jest niezgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. /okoliczność bezsporna/

W dniu **29 marca 2019 r.** ubezpieczona wniosła o przeliczenie emerytury powszechnej z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. oraz o wyrównanie tej emerytury od dnia 28 kwietnia 2013 roku. /wniosek – k 135 w aktach ZUS/

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art.149§1 k.p.a. z uwagi na orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją art.25 ust 1b ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją z dnia 31 lipca 2013 r. /postanowienie w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 12 kwietnia 2019 r. organ rentowy odmówił jednak uchylenia decyzji z dnia 31 lipca 2013 r i stwierdził jej wydanie z naruszeniem prawa. W uzasadnieniu wskazał, że uchylenie decyzji nie jest możliwe z powodu upływu 5 lat od jej doręczenia. /decyzja w aktach ZUS/

W dniu **18 kwietnia 2019 r.** ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalnego wraz ze skargą o wznowienie postępowania, wnosząc o uchylenie decyzji o przyznaniu emerytury i jej obliczeniu z uwzględnieniem art. 25 ust. 1b ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wniosła o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania wskazanego przepisu, tj. bez pomniejszenia o kwotę pobranej wcześniejszej emerytury. /wniosek k 144 - 145 w aktach ZUS/

Rozpoznając powyższy wniosek, **decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r.**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił prawa do przeliczenia emerytury. /decyzja k 150 w aktach ZUS/

Wnioskodawczyni nie odwołała się od powyższej decyzji. /niesporne/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o niesporne w sprawie dowody z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art.145a § 1 k.p.a. można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja.

Przepis art.190 ust.4 Konstytucji RP stanowi z kolei, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylenia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.

Przepis ten wprost odnosi się do możliwości wzruszania w trybach nadzwyczajnych prawomocnych orzeczeń sądowych, ostatecznych decyzji administracyjnych lub rozstrzygnięć w innych sprawach.

Wprawdzie przepis art.190 ust.4 Konstytucji RP odnosi się wprost do postępowań prawomocnie zakończonych, ale skoro nawet prawomocne rozstrzygnięcia sądowe powinny podlegać weryfikacji z tego powodu, to tym bardziej sąd powinien uwzględnić istniejący stan niekonstytucyjności w postępowaniu niezakończonym prawomocnym rozstrzygnięciem. /por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 marca 2018 r, (...) 855/16/

Zgodnie zaś z brzmieniem art.146§1 k.p.a. uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art.145a nie może nastąpić jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W takiej sytuacji, zgodnie z art.151§2 k.p.a. organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Podstawową funkcją normy zawartej w art.146§1 k.p.a. jest zasada ochrony trwałości decyzji administracyjnej. Możliwość uchylenia kwestionowanej we wznowionym postępowaniu decyzji i ponowne rozstrzygnięcie istoty sprawy jest możliwe tylko w czasie określonym w tym ostatnim przepisie. Upływ terminu uniemożliwiający uchylenie decyzji w trybie wznowieniowym ma charakter bezwarunkowy tj. niezależny od okoliczności, które to spowodowały. /por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2019 r.,II OSK (...)/

Bieg pięcioletniego terminu określonego w art.146§1 k.p.a. należy liczyć od daty ostatniego doręczenia decyzji stronom biorącym udział w postępowaniu, które podlega wznowieniu. Chodzi o ostatnie doręczenie, jakie jest możliwe do ustalenia na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego. Nie chodzi tutaj zatem o doręczenie decyzji stronie pominiętej w postępowaniu administracyjnym, lecz o datę doręczenia decyzji stronom biorącym udział w postępowaniu, które podlega wznowieniu. /por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 4 kwietnia 2019 r. (...) SA/Wa (...)/

Mając na uwadze powyższe regulacje, wobec upływu pięciu lat od doręczenia decyzji (ubezpieczona nie kwestionowała powyższej okoliczności), prawidłowo organ rentowy przyjął, iż nie ma podstaw do uchylenia spornej decyzji w oparciu o przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Należy dodatkowo zwrócić uwagę, że dopiero po wydaniu spornej decyzji z dnia 12 kwietnia 2019 r., we wniosku z dnia 18 kwietnia 2019 r., ubezpieczona wniosła skargę o wznowienie postępowania, wnosząc o uchylenie decyzji

o przyznaniu emerytury i jej obliczeniu z uwzględnieniem niekonstytucyjnego przepisu oraz o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania zakwestionowanego przez ten Trybunał przepisu. Na skutek tego wniosku – decyzją z dnia 30 kwietnia 2019 r., która nie została zaskarżona, organ rentowy odmówił przedmiotowego przeliczenia.

Wskazać zatem należy, że drugi dopiero wniosek zawierał żądanie ponownego ustalenia prawa do emerytury, zaś decyzja wydana na skutek tego wniosku nie jest przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Odwołanie ubezpieczonej złożone do sądu dotyczy bowiem decyzji z dnia 12 kwietnia 2019 r. w przedmiocie odmowy uchylecia decyzji przyznającej emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym, która – jak wyżej wskazano – została wydana zgodnie z prawem.

Dlatego też Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 12 kwietnia 2019 r.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć: wnioskodawczyni